

ПОДІЯ ВЕЛИЧЕЗНОГО ЗНАЧЕННЯ—

ТАК ОЦІНЮЮТЬ ВІЗИТ ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ ЦК КПРС ТОВ. Л. І. БРЕЖНЕВА НА ОСТРІВ СВОБОДИ КЕРІВНІ ПРАЦІВНИКИ ЦУКРОВИХ ПІДПРИЄМСТВ КУБИ.

— О четвертій у мене саме запиття, — сказав Костянтин Андріювич, — приходьте. У групу входять керівні працівники цукрової промисловості з різних провінцій Куби. Вони ще слабо знають російську мову, але у важких питаннях я намагатимусь допомогти.

К. А. Кристія дійсно допоміг. Не тільки як викладач, але як перекладач, який добре знає іспанську мову і Кубу. Адже він тривалий час працював на острові Свободи перекладачем.

Всі слухачі у піднесеному настрої. Розмова знов і знов повертається до головної теми дня — візиту Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнева в Республіку Куба.

Кубинські друзі із задоволенням діляться своїми думками, відповідають на питання. У бесіді беруть участь директор регіонального відділення цукрових підприємств Гуантанамо (провінція Оріенте) товариш Арнальдо Арбойс, його колега із регіона Флоріда (провінція Камагуей) товариш Гільермо Доменеч, директори заводів: в Монсанільо — товариш Енріке Фернандес та в Пинар дель Ріо — товариш Клементе Морено.

На питання, як вони ставляться до візиту товариша Л. І. Брежнева на Кубу, першим відповідає Арнальдо Арбойс:

— Перш за все, приємний сам факт, що товариш Л. І. Брежнев перебуває на Кубі. Вважаю, що радянські люди, які дивилися телерепортажі, мали змогу оцінити дружню атмосферу прийому, бажання кубинського народу проявити свої братерські почуття до радянського народу і Генерального секретаря ЦК КПРС.

Візит товариша Л. І. Брежнева — подія величезного значення для країни, переговори, що проходять зараз у Гавані, — це діалог на вищому рівні керівників двох революційних народів. Нинішні зустрічі сприятимуть подальшому розвитку наших братерських відносин, які базуються на принципах соціалістичного інтернаціоналізму.

Кубинці раді, що Л. І. Брежнев має змогу особисто познайомитися з народом Куби, побачити своїми очима успіхи нашої революції у соціалістичному будівництві. Впевнений, що переговори дадуть добрі результати для розвитку співробітництва братських народів і партій, для зміцнення і розширення політичних, економічних і культурних зв'язків.

Свого товариша доповнює Енріке Фернандес:

— У яку б провінцію не поїхав Леонід Ілл'яч, всюди його будуть приймати з великим ентузіазмом. Кубинці мають можливість тепер побачити людину, яку знають давно, високо оцінюють його заслуги у розвитку міжнародного комуністичного руху і зміцненні миру між народами.

— Кубинський народ безмежно поважає радянських людей, — говорить товариш Гільермо Доменеч. — Ми хочемо, щоб наші дружні відносини були завжди такими, якими є сьогодні, й розвивалися далі.

Я запитав кубинських друзів про мету їх приїзду, з якими підприємствами знайомляться в Одесі.

Відповідає Арнальдо Арбойс:

— Наша група перебуває в Радянському Союзі відповідно з угодою, укладеною між Міністерством цукрової промисловості Кубинської Республіки і Міністерством харчової промисловості СРСР. Ми знайомимося з досвідом організації, технології виробництва, структурою цукрових підприємств з тим, щоб позитивний досвід застосувати у себе на батьківщині.

Знайомство з радянськими підприємствами і зокрема, Одеським цукрово-рафінадним заводом, дуже важливе, бо СРСР — головний купець нашого цукру і поставщик обладнання. До того ж, Одеський завод працює на кубинській сировині.

Нам нелегко дається російська мова, але ми вивчаємо її із задоволенням. Російська мова — мова дружби і миру, вона допомагає не тільки спілкуватися з радянськими людьми, спеціалістами, вона є основою взаєморозуміння для наших народів.

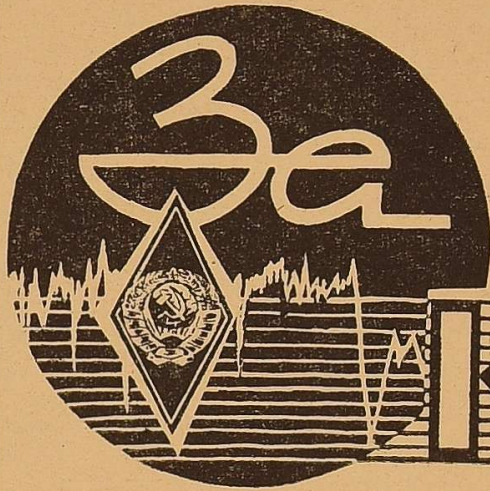
Як своєрідний підсумок розмови прозвучали слова т. Енріке Фернандеса:

— Візит Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнева буде сприяти зміцненню унів дружби між братерськими народами, урядами, партіями.

Думки кубинських друзів перекликаються із словами товариша Л. І. Брежнева, висловленими у заяві кореспондентові агентства Пренса Латіна перед відльотом з Москви, про те, що наступні переговори сприятимуть дальшому поглибленню дружби між нашими братніми партіями, між радянським і кубинським народами.

К. СЕРГЄЄВ.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!



Науковці Кадрів

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ XXXIX

№ 4 (1140)

1 ЛЮТОГО 1974 р.

Ціна 2 коп.

В союзі незламним ЛАСКАВО ПРОСИМО, ДРУЗИ!

Подібно Арагві й Курі з'єднались у могутньому непорушному союзі вільних республік два братерських народи — грузинський та український. Дружба — та животнова сила, яка надає міць союзним народам. Братерська солідарність, єдність думок і цілей, взаємодопомога у всіх галузях опромінюють їх відносини.

Наче зовсім недавно зустрічали своїх українських друзів гостинні тбілісці. Багато щирих слів було сказано на адресу гостей, наводилися приклади, які свідчили про давні дружні відносини між народами й університетами. Напередодні 50-річчя утворення СРСР наші вузи підписали договір про дружбу й всебічне співробітництво. Він закріпив ці дружні зв'язки, які історично встановилися між Одеським та Тбіліським університетами.

І ось друзі — студенти Тбіліського університету — в гостях у нас.

У понеділок представники студентства і громадських організацій нашого університету прийшли на залізничний вокзал зустрічати побратимів. У складі делегації — самодіяльні колективи ТДУ: ансамбль скрипалів, чоловічий хор, ансамблі народного танцю та естрадний.

Розроблена широка програма знайомства з нашим чудовим містом і університетом. Гості відвідали вже університетські музеї, обчислювальний центр, Кімнату бойової слави. У середині побували на екскурсії, де знайомилися з визначними місцями міста-героя, відвідали Театр опери та балету.

Вчора відбувся вечір дружби. На ньому виступили самодіяльні артисти університету-побратиму. Делегація Тбіліського університету гостюватиме у нас до 5 лютого.



Зустріч гостей на вокзалі.

Фото К. Рогожкіна.



Університет—селу

ДЕНЬ НАУКИ В РАЙОНІ

Велику увагу пропаганді правових знань надає професорсько-викладацький колектив юридичного факультету університету.

Професори і доценти — часті гості робітничих колективів заводів, фабрик, будівництв.

Лекції й бесіди учених сприяють зміцненню трудової дисципліни, підвищують продуктивність праці та викликають повагу до радянського закону.

Учені-юристи добре знають шлях до колгоспних ферм, польових станів механізаторів колгоспів і радгоспів.

Зима не заважає новим виїздам у колгоспи і радгоспи області.

День науки відбувся в Іванівському районі.

У ньому взяли участь доктор юридичних наук, професор І. М. Пахомов, кандидати юридичних наук Г. Ф. Ясинська і В. В. Тищенко, асистент А. К. Вишняков. Учені прочитали лекції в Іванівці, Буялиці, Петрівці, радгоспі «Курсаківський», в колгоспах району.

Професор І. Пахомов виступив з лекцією «В. І. Ленін про соціалістичну законність», кандидат юридичних наук Г. Ф. Ясинська — «Землекористування робітників і службовців, які проживають у сільській місцевості», кандидат юридичних наук В. В. Тищенко присвятив свій виступ питанню про

карну відповідальність за викрадення державного і громадського майна, а асистент А. І. Вишняков — дисципліні праці.

У цей день було прочитано 8 лекцій. Всі вони були прослухані з великим інтересом і увагою. Ученим задавали чимало запитань.

Було відмічено позитивне значення зустрічей, які проводяться з трудівниками села.

Присутні на лекціях колгоспники, робітники й службовці радгоспів, державних підприємств і установ запропонували зробити такі зустрічі однією з форм постійного зв'язку з трудівниками району.

Відбулась також зустріч учених з активом району.

ЧИТАЙТЕ У НОМЕРІ:

- ПРО ГОЛОВНУ ТЕМУ ДНЯ.
- ПРИЗД ПОБРАТИМІВ. — 1 стор.
- У НАС БАГАТО СПІЛЬНОГО — СТАТТЯ КЕРІВНИКА ДЕЛЕГАЦІЇ ТДУ.
- КІНОСТРІЧКА СЕСІЇ. — 2 стор.
- СПРАВИ КОМСОМОЛЬСЬКІ. — 3 стор.
- ОДЕСЬКИЙ ПЕРІОД ПОЕТА-РЕВОЛЮЦІОНЕРА.
- СПОРТ. — 4 стор.

КРОКИ НАД МОРЕМ



Береги наших республік омивають води одного моря — Чорного, теплі й ласкаві його хвилі несуть в собі любов і дружбу народів, які живуть добрими сусідами.

Ми, тбілісці, пишаємося своїм містом — пройдіть його вулицями і ви почуете грузинську, російську, українську, азербайджанську, грецьку, польську мови.

Ми знаємо, що гостинність Одеси як дві краплі води схожа на Тбілісі. Тут є свій резон і розкриття першопричини явищ — наші міста ніколи не ділили людей на племена і раси, а лише розділяли їх на друзів і недругів. Друзів завжди було більше...

У нас чимало спільного — примхливий зв'язок історії, культура, наука, мистецтво, сучасне життя.

У кінці минулого століття Ілля Чавчавадзе писав, що народів, який надовго відірваний від світової науки, нелегко знову досягти рівня її розвитку. У письменника були причини для скепсису — в давнині часів залишились академії Ікалто й Гелаті; його сучасників, які бажали одержати освіту, кликали дальні дороги до університетських міст Європи, а людей, які вирішили пройти цим шляхом, охрещували «твєгдалеулі» (ті, хто плив води Терека).

Минуло трохи більше п'ятдесяти років, і кожний день тисячі людей: і відомих всьому світові учених, і невідомих поки нікому підлітків, на ділі спростовують гірке твердження письменника. Понад півстоліття у стінах Тбіліського держуніверситету проходить велике дійство — прилучення молоді до мудрості.

Наша наука пройшла довгий і важкий шлях... Пригноблений тривалий час і пошлішений можливості розвивати науково-творчу думку, народ з відкриттям у 1918 році університету одержав можливість необмеженого розвитку науки і культури на рідній підставі.

За декілька десятків років він зумів надолужити упущене, піднятися на рівень передових у культурному й науковому відношенні націй і стати повноправним членом великої сім'ї радянських народів.

Університет заснували молоді й непокірні, для яких свобода була головним критерієм істини, які намагались йти власним шляхом, уникаючи протоптаної стежки попередників.

Молодь і сьогодні надає університету особливого характеру і окраси, це люди, які впадають у вічі, галасливі й наполегливі. Вони можуть вважати себе господарями майбутнього і тому будують його на свій погляд. Відкидаючи геть все, що може зіпсувати їм життя, молоді сміло крокує назустріч завтрашньому дню.

Багато важать у житті людини студентські роки. Набувають практичного значення знання, кристалізуються погляди, формуються принципи, визначаються цілі, накреслюється життєва самостійність. Людина намагається знайти найбільш яскраве втілення корисності своєї праці. В ці роки людина мужніє.

Самостійність перш за все виявляється у громадських справах молоді.

Поїздки наших студентів на цілину — третій семестр, як говориться в університеті, залишили

добрый слід в далекому Казахстані не тільки у вигляді нових будинків, клубів, шкіл, побудованих молоддю, відбилися не тільки в подяках і нагородах, привезених додому. Важливо, що про наших студентів добре і довго пам'ятають на казахській землі, а самі студенти гордяться плодами своєї праці, першим випробуванням сил у справжньому ділі, що вимагає тривалості, упертості, мужності. Цілина стала для них свого роду випробуванням на моральну і фізичну міцність — якість, яка породжує патріотів, людей високого обов'язку, героїв трудових буднів.

У нас цінять людей, які вміють і трудитися, і відпочивати. В Одесу приїхали саме такі. Художня самодіяльність нашого університету має чудові досягнення, має талановитих молодих людей і користується заслуженою популярністю як у себе в республіці, так і в інших містах нашої Батьківщини, а також за рубежом... Вона відбиває життя, прагнення і почуття молоді, дає людям радість відпочинку, служить моральному й естетичному вихованню молоді.

З молоддю університету працюють відомі майстри і педагоги. Чоловічим хором керує заслужений артист республіки, лауреат ІХ Всесвітнього фестивалю молоді й студентів в Софії Т. Кевішвілі, з ансамблем скрипалів працює заслужений діяч мистецтв Грузії Г. Азмайпарашвілі, ансамбль народного танцю виступає під керівництвом заслуженого діяча мистецтв ГрРСР Р. Чохонелідзе, естрадний ансамбль очолює лауреат Всесоюзного фестивалю джазу Е. Лолошвілі. Солісти ансамблю Е. Іосабідзе і Н. Джадугішвілі — відомі в республіці виконавці. Чимало можна розповісти про постанови університетського театру, яким керує заслужений артист ГрРСР Ш. Нарсія. А художній керівник самодіяльності університету — Н. Г. Чхеїдзе, народний артист Грузії, фігура, можливо, найвідоміша і шановна серед грузинської молоді.

Можна зафіксувати щось на плівці, скласти вірші, зробити малюнки, можна знайти десятки нових прийомів, які б доповнювали уяву про Тбілісі. Та це не під силу одній людині. Та і усьому колективі художньої самодіяльності нелегко відтворити образ свого міста з півторатисячною історією, його народом — радості й боротьбу, щастя і горе, оспівувати природу, подвиги, передавати у віршах, покладених на музику, сам час... В пісні ми бачимо суть нації, тривоги й оптимізм народу, романтичну героїку минулих віків. Вторуючи часові, пісня несе у собі прагнення тих людей, які її співають і люблять.

А грузинські танці, то стрімкі, як біг гірської річки, то плавні й тихі, як подих весняного вітру! Вони розповідають про звичай і обряди нашого народу... Самостійність, своєрідне осмислення фольклору, філігранність, відточеність танцювальної фрази, її першоздана чистота у сполученні з багатством нових фарб створюють неповторяючу ні з чим гармонію.

Мабуть, напрошується питання, чому так багато рядків віддано розповіді про самодіяльність студентів. Адже не це головне.

Так, не головне. Однак, в музиці, пісні, танцях, як і самому житті, турботи і тривоги — сусіди з радостями і забавами, а жарти нерідко несуть в собі серйозний смисл. Ми вважаємо, що художня самодіяльність не просто розвага, це музична культура, яка стає своєрідною школою життя, якщо містить у собі глибокі, значні думки й почуття.

Музична культура допомагає молоді будувати те суспільство, фундамент якого закладений їх дідами й батьками. Допомагає в процесі просування до цього суспільства, готує молоді до життя у ньому.

Береги наших республік омивають води одного, Чорного, моря; теплі й ласкаві його хвилі несуть у собі любов і дружбу народів, які живуть добрими сусідами. Наші міста розділяють тисячі кілометрів дороги. Але дружбу не лякають віддалі. Ми назвали її — кроки над морем.

О. БАКАНІДЗЕ,
керівник делегації, декан філфаку,
заслужений працівник культури УРСР, професор.

ПРЕС-СЛУЖБА СЕСІЇ

Обезлюднили аудиторії, зник гамір на всіх трьох поверхах, який, здавалось, став невід'ємною ознакою студентського життя юридичного факультету, зникли натовпи студентів біля буфету, дошки об'яв... Лише одиноко білі аркушик паперу на дверях однієї з аудиторій: «Тихо! Ідуть заліки...». Він — останній спогад про бурхливі «баталії», що точилися під час залікової сесії, і провісник інших випробувань — екзаменів...

Заліки позаду. Попереду — іспити, які стануть звітом за роботу на протязі семестру... А поки що студенти — в бібліотеках, читальних залах — переглядають підручники, конспекти — готуються...

В гуртожитку, на столі — аркуш з написом: «Йде екзамен!». Фарба ще не просохла. Завтра він з'явиться на дверях аудиторії... Завтра екзамен.

КІНОСТРІЧКА ІСПИТУ
Фото О. ЛЕВІТА.

ЗАВТРА ЕКЗАМЕН

Коли глянути на розклад іспитів, то постає картина такого плану: в основному на всіх факультетах сесія розпочалася наприкінці місяця, з 26 числа.

Першими звітували в цю сесію перший та п'ятий курси механіко-математичного факультету. Заліки в них вже позаду, останні курси цього факультету щойно розпочали складання іспитів.

Вже позаду по одному-два іспити у студентів окремих курсів філологічного та фізичного факультетів. Цими днями відмітку в заліковій книжці про складання іспиту матимуть всі студенти нашого вузу, окрім хіба що істориків, у яких сесія розпочнеться після виходу нашого номера — 2 лютого.

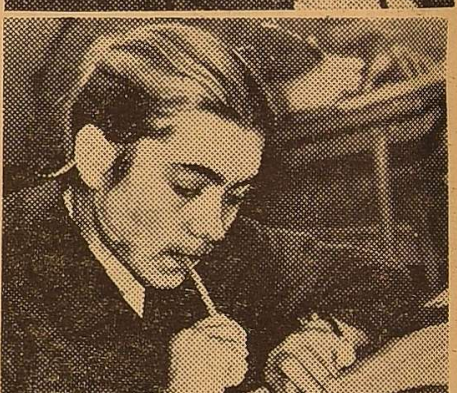
Сесія набирає швидкості. Скоро вона ввійде в ритм, і порушиться він тільки десь у другій половині лютого. Тоді більшість студентів завершать сесію і підуть на відпочинок — канікули. А поки що — сесія...

СКЛАДЕНО ПЕРШИЙ

Розпочалась сесія і у філологів ІV українського. Заліки уже позаду, а екзамен... «Бог не зобидив» четвертокурсників, п'ять екзаменів — і найважчі: науковий атеїзм, поліекономія, українська літературна мова. О, де ті часи, коли складали по три екзамени, та й які...

А зараз доводиться з сумом згадувати ті часи, тим паче, що у четвертокурсників зразу ж після сесії педагогічна практика в школі.

Та ось уже перший іспит позаду — науковий атеїзм. Ну що ж, успіхи радують і філологів, і викладача. Склали всі багато хороших оцінок, п'ятірками можна теж похвалитись — їх одержали М. Добровенко, Н. Головченко, Т. Годороса та інші.



У ПАРТКОМІ ОДУ

УВАГУ — ВИХОВАННЮ

Чергове засідання парткому розглянуло ряд важливих питань. Першим із них було питання про те, як працюють кафедри української та російської літератури філологічного факультету по ідейно-політичному вихованню студентів у ході учбового процесу.

Комісія парткому, що перевіряла роботу цих кафедр, та декан факультету професор І. М. Дузь повідомили членам парткому та запрошеним на дане засідання, що кафедри провели певну роботу в цьому напрямку. На лекціях, семінарських й практичних заняттях останнім часом гостріше ставилися й піддавалися критиці та відкриттю чужі радянській літературі погляди буржуазних ідеологів. Ка-

федри та їх партійні групи контролювали хід учбового процесу, відбувалось відвідування лекцій, взаємовідвідування.

На засіданнях кафедр української та російської літератури стали частіше й предметніше обговорюватись не тільки всі аспекти педагогічної роботи на курсах, а також і питання позааудиторної роботи членів кафедр. Студентський актив частіше став залучатися до проведення кафедральних заходів. Використовувались при цьому такі форми й методи роботи, як участь студентського активу в учбово-дослідній, громадсько-корисній роботі та ін.

Слід вказати на хорошу ініціативу кафедри історії української літератури (завідуючий професор І. Дузь) по залученню студентів до учбово-дослідної роботи.

Однак, зважаючи на ряд позитивних зрушень, в роботі кафедр є й окремі недоліки. Недостатньо ще охоплюються студенти науковою роботою (особливо контингент студентів вечірнього навчання). Кафедра історії української літератури прийняла гарне рішення щодо контактів з школами міста й області, але воно повільно реалізується. Кращим повинно бути і взаємовідвідування та ін.

Комунисті накреслили шляхи поліпшення ідейно-політичного виховання студентів у ході учбового процесу.

ВАЖЛИВА ЛАНКА

З кожним роком все більше число студентів-іноземців заповнює аудиторії нашого вузу. Тому з кожним роком все гостріше постає

питання про те, як мусить будуватися робота з студентами з інших країн. Вважаючи що ділянку роботи однією з найважливіших, партійний комітет обговорив питання про справи з навчанням іноземних студентів на біологічному факультеті.

Доповідали з цього питання секретар партбюро біофаку доцент Л. О. Рябова та голова комісії парткому доцент В. П. Дроздовський.

Партійний комітет зазначив, що деканат і кафедри біологічного факультету під керівництвом партбюро проводять значну роботу по організації учбового процесу іноземних студентів. На засіданнях партбюро та вченої ради факультету обговорювалось дане питання. Було зазначено, що кафедри і деканат у своїй повсякденній роботі керувались рішеннями ХХІV з'їзду КПРС, промовою Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєва на Конгресі миролюбних сил, планом роботи на весь пері-

од навчання студентів-іноземців в університеті.

Студенти-іноземці, як правило, успішно оволодівають учбовою програмою, активно включаються в наукову тематику кафедр, в громадське життя факультету. В учбовій і позааудиторній роботі із студентами-іноземцями активну участь беруть викладачі кафедр суспільних наук (т.т. Дятлов, Ляльчук, Іванов, Кашуба, Можєгова), викладачі кафедри російської мови (т.т. Кучина, Панкратова, Мірокьян, Сорочіна та ін.).

Але поряд з успіхами у роботі, яку проводить колектив факультету на цій важливій ділянці, є і питання, які слід вирішити найближчим часом.

З обговорених питань прийнято відповідні рішення.

На засіданні партійного комітету було також заслухано інформацію проректора по учбовій роботі професора Д. І. Поліщука про хід екзаменів, планом роботи на весь пері-

КОМСОМОЛЬСЬКА СТОРІНКА



СТВОРЕНО ШТАБ

При комітеті комсомолу нещодавно створено штаб шефської роботи. Його основним завданням є організація і координація шефської роботи в університеті і надання конкретної допомоги факультетським комсомольським організаціям по налагодженню зв'язків з підшефними школами Центрального та Київського району. До складу штабу ввійшли: І. Коваль, член комітету ЛКСМУ, О. Якубовська, аспірантка кафедри педагогіки, представники факультетів: механіко-математичного — С. Михальченко, фізичного — М. Кухарук, хімічного — М. Котлерман, біологічного — Т. Браженцева, геолого-географічного — В. Нікулін, історичного — Л. Романенко, філологічного — Н. Плахотна, РГФ — С. Маружонок, юридичного — А. Фадєєнко, а також завуч середньої школи № 3 Т. З. Соколова і комсорг середньої школи № 10 — Б. Шурін.

Штаб вже провів два засідання, на яких були обговорені організаційні питання та плани робіт факультетських шефських секторів.

Рішенням комітету комсомолу за кожною факультетською комсомольською організацією закріплено підшефну школу: мехмат відповідатиме за роботу середньої школи № 105, фізфак — № 107, істфак — № 50, біофак — № 64, геофак — № 59, істфак — № 3, філфак — № 10, факультет РГФ — № 121, юрфак — № 36.

Слід відзначити, що комсомольські організації факультетів активно включилися в шефську роботу. Це, в першу чергу, стосується мехмату, геофаку, істфаку, філфаку, юрфаку.

В цьому році продовжує свою роботу школа піонерських працівників. Вже відбулося два заняття. В процесі роботи школи перед слухачами виступатимуть комсомольські працівники, провідні вчені університету, піонервожаті кращих шкіл району та міста.

І. КОВАЛЬ,
член комітету комсомолу,
відповідальний за шефську роботу.

ШЕФИ ШКОЛЯРІВ

Мабуть, немає рації в котрій вже раз повторювати слова про користь шефської роботи в школі. Хочеться просто розповісти про роботу наших студентів, що стали піонервожатими, і поділитися своїм невеликим поки що досвідом.

Ми, студенти III курсу історичного факультету, взяли шефство над школою № 52. І хоч як завжди не перевантажені третьокурсники, вони знаходять вільний час, щоб успішно поєднувати своє навчання з шефською діяльністю. Працюють із захопленням, не заради легкого способу одержання заліку з ГПП. Саме тут яскраво проявляється бажання навчитися працювати з дітьми, свідомість того, що через два з половиною роки більшість з нас прийде у школи — вже вчителями...

І ось комсомольці стали вожатими в IV, V, VI класах... Спочатку все здавалося новим і незвичним. Одне діло самому (тим більш, нещодавно закінчивши школу) заявляти про своє знання запитів школярів і дивитися на роботу піонервожатих як на щось дуже просте. Інша справа — безпосередньо працювати з цими школярами, знайти з ними спільну мову, щоб вони розуміли тебе.

Одразу виникає безліч запитань-проблем: з чого почати? що потрібно для того, щоб діти вбачали в тобі свого старшого товариша? як зробити свою роботу цікавою?

Все це — не навмисне ускладнення завдань піонервожатого.

Просто хочеться працювати по-справжньому, не даремно. Готових «рецептів» у нас не було — до всього доходили самі. Тут немає нічого складного — прийти до школи і налагодити «контакт» з вихователями — вони завжди допоможуть порадою. Спочатку, звичайно, важко знайти свій, так би мовити, стиль роботи — адже стати хорошим піонервожатим не так-то легко.

Але перші, іноді й нелегкі, успіхи вже наяву.

Людмила Семенова взяла шефство над IV класом. За роботу взялася, як-то мовиться, з «вогником» і стала для дітей справжнім авторитетом. Проводячи піонерські збори і виховні бесіди, беручи участь в оформленні альбому піонерських справ і в підготовці до святкового новорічного ранку, Людла завжди зустрічає палку зацікавленість піонерів. І це — найкращий доказ того, що вона зуміла захопити їх, нікого не залишила байдужим.

Інший приклад. Ірина Хлистова і Олена Строганова — піонервожаті у V класі. І ось результат двох місяців роботи — школярі з нетерпінням чекають приходу своїх вожатих, вони їм завжди раді. Дівчата працюють не лише самі, вони активно залучають до цієї роботи і своїх однокурсників. Ось і останню бесіду (про спорт) вони організували разом з Юрою Білоєнко, нашим відомим факультетським спортсменом. А з яким захопленням зустріли діти оголо-

шення про екскурсію в археологічний музей!

...Якщо будуть говорити, що з дітьми працювати важко, що їх неможливо нічим розворушити — не вірте, це неправда. Запропонуйте їм провести новорічний КВВ, як це зробили наші комсомолки І. Хлистова і О. Строганова — і піонери неодмінно візьмуть у цьому найактивнішу участь. Будьте ширими у своєму бажанні працювати зі школярами, і тоді ви відчуєте, що діти цінують, поважають вас.

У шефській роботі на нашому курсі беруть участь й інші комсомольці. Хорошими піонервожатими стали В. Попкова, Т. Баранова, Т. Швець, А. Кучерява та інші. Вони сумлінно ставляться до дорученої справи.

Хотілося б, щоб і студенти інших факультетів розповіли на сторінках університетської газети про свою шефську роботу, розпочавши цим самим дуже корисну розмову на тему: «Шефська робота — крок до роботи педагогічної».

Ю. ЯШИН,
член комсомольського бюро
III курсу істфаку,
відповідальний за шефську роботу.

ДОШКА пошани історичного факультету. Тут фотографії кращих студентів, цвіт факультету, його гордість. Серед них — славна дівчина з білявим волоссям і гарними очима. Її ім'я теж гарне і світле, ніби пасує до зовнішності — Ірена.

Ще на шкільній лаві, полюбила вона історію. Її цікавило все: як виник в Росії робітничий рух і як поширився марксизм, як вождь пролетаріату Володимир Ілліч Ленін вчив вірного розуміння національного питання. Ірену цікавили також найрізноманітніші деталі. Саме знання їх і допомагало їй добре зрозуміти загальні закономірності історії.

Ірена брала участь у шкільних, районних і обласних олімпіадах юних істориків. Старшокласниця твердо вирішила: після закінчення школи буде вступати на історичний факультет. Готувалась копітливо, вдумливо. Радості не було меж, коли у списку прийнятих на I курс істфаку університету побачила своє прізвище.

ПОРТРЕТ СУЧАСНИКА



ЗАХОПЛЕННЯ

Важко починалось навчання у вузі. Однак старалась, «штурмувала», як кажуть, науку, яку давно полюбила. Перші свої дві сесії склала на «5» і «4». А починаючи з II курсу, Ірена складає іспити винятково на «відмінно». Більше року тому Ірена з радістю зустріла звістку про те, що вона удостоєна найвищої студентської стипендії — Ленінської. Тепер під її фотографією на факультетській Дошці пошани підпис: «Боц Ірена, студентка V курсу. Ленінська стипендіатка».

Вже кілька років Ірена Боц — член комсомольського бюро істфаку. Вона відповідає за роботу академічного сектора.

Зараз у істориків-п'ятикурсників напружена пора. Вони почали складати екзамени, працюють над дипломними роботами, всі готують себе до вступу в нове життя — вчительське. Готує себе і Ірена. Перший свій іспит вона склала на «відмінно». Тема її дипломної роботи — «Національне питання в документах народників 70-х років».

Отак навчається в нашому університеті славна дівчина. Працює на повну потужність і живе повнокровним життям.

Сергій КОМАР,
студент I курсу філфаку, слухач ШМЖ.

ВЧАТЬСЯ МАЙБУТНІ НЬЮТОНИ

Школа юного фізика. Вона зовсім молода, але вже завоювала популярність цікавими й захоплюючими лекціями, практичними заняттями. Всі, хто любить фізику, щонеділі збираються в аудиторіях університету. Вчора ще зовсім невідомий спосіб розв'язання задачі сьогодні широко застосовується учнями. Відкривають виконця в науку учням викла-

дачі університету. Тому і користуються великою популярністю заняття молодих фізиків. Учасники школи юного фізика здебільшого учні 8—10 класів. Вони приходять сюди із місцевих шкіл, із шкіл області. І годинами чаклюють над законами фізики.

Фоторепортаж О. Левіта.



На кафедрі російської літератури в нашому університеті розпочав роботу студентський науковий гурток «Літературна Одеса». Одне з перших його засідань було присвячене одеським сторінкам життя і творчості поета-революціонера Івана Івановича Гольц-Міллера. Однодумець Чернишевського і Некрасова, він був тісно зв'язаний із студентським рухом 60-х років в Росії і, зокрема, в Одеському (Новоросійському) університеті. Сьогодні ми починаємо публікувати нарис про поета-революціонера, створений за матеріалами наукової доповіді студентки III курсу філологічного факультету (рос. відділ) Олени Марценюк.

ОДЕСЬКІ СТОРІНКИ життя поета-революціонера

Лютневий вітер гнав по бульвару чорне зморжене листя, що десь залежало в канавах і підвороттях ще з осені. Над Одесою пливли низькі хмари. Внизу сердито ревіло море. Навіть знайомі кам'яні леви біля особняка генерал-губернатора сиділи, як ображені дворові собаки, залишені на вулиці в зимову пору.

Гольц-Міллер щільніше закутався, глибше засунув руки в кишені і, зігнувшись, пішов назустріч вітрові. Вдома його чекали друзі. У лікарні — брат, який вмирав. Але зараз треба було зібратись: примусити себе сховати пригніченість, тривогу та відчуття безнадії.

У вухах все ще лунав підкреслено поштовий і спокійний голос генерал-ад'ютанта Коцебу: «Я дивлюся на вас очима градоначальника і як градоначальник не згоден з тим, щоб ви залишились в Одесі...».

А як треба було залишитись! Хоча б на декілька днів, щоб знати, чим закінчиться хвороба брата...

Це був лютий 1867 року. Поет-революціонер Іван Гольц-Міллер висидів за Одеси за антиурядову діяльність.

Гольц-Міллеру на той час було двадцять п'ять років. У вісімнадцять він став революціонером.

Революційний гурток у Московському університеті, арешт, тюрма, судовий процес, що наробив багато галасу, усмирительний будинок, чотири роки заслання — ось що передувало появі поета в Одесі.

У наше місто він приїхав у липні 1865 року за «високим» дозволом продовжувати освіту в одному з «провінціальних» університетів.

Яким щедрим і сонячним був перший одеський липень! Гольц-Міллер пам'ятав свої перші дні в Одесі — турботи, постійне щире дивування. Він ніколи не був на півдні й тепер дивувався всьому: синяві моря, соковитості великих виноградних ягід, моторності засмаглих дружин рибалок... Він був сповнений надій. Він починав все спочатку. І все обіцяло йому вдачу.

Як добре, що він познайомився з Квятковським і ввійшов у його артіль студентів-викладачів. Артіль — звучить солідно. Насправді це був звичайний студентський гурток. Спочатку тут займалися підготовкою гімназистів до університету. Він навіть читав курс історії. Що це були за лекції! Він ніколи не йшов за темою. Захопившись, говорив гімназистам таке, що вони широко відкривали очі, не знаючи, що краще — швидше піти чи аплодувати своєму вчителю.

Тоді-то Гольц-Міллер і познайомився з Сергієм Южаковим. Він був найрозумнішим його учнем. Вони швидко зійшлися у всьому: переконаннях, звичках, характерах і стали нерозлучними друзями.

Сергій Южаков, згодом відомий публіцист-народник, став революціонером під впливом Гольц-Міллера. Він залишив спогади про одеський період життя друга: «Ми з ним дуже скоро подружились. Гольц-Міллер добре співав, непогано грав на фортепіано, був дотепним у розмові, але все-таки головний інтерес полягав в його політичній спрямованості й захоплюючій проповіді політичних ідей. В Одесі та в Одеському університеті ця натхненна проповідь і була насінням, що впало на новий ґрунт, і революційним рухом, що вперше тут відродився...».

О. МАРЦЕНЮК.

(Далі буде)

Рівно місяць проходила першість ОДУ з шахів. У боротьбі брали участь команди всіх факультетів.

Команда механіко-математичного факультету — чемпіон минулого року — ще раз підтвердила своє звання сильнішої. Одержавши перемогу в усіх восьми матчах (із них у п'яти з рахунком 5:0), команда мехмату на 7,5 очка опередила найближчого суперника. За команду переможців грали кандидат у майстри, викладач Л. Чепурний, кандидат у майстри, студент I курсу В. Ейнгорн, першорозрядники: студент II курсу А. Кошевий, студенти I курсу Ян Хелбих й Л. Зевін, студентка II курсу другорозрядниця Т. Бобро.

Завзята боротьба розгорнулася за 2-е і 3-є місця. Команді хімічного факультету, яку очолив доповідний першорозрядник викладач М. Старовойт, вдалося випередити суперників у боротьбі за друге місце і повторити минулорічний результат.

Великого успіху домоглася команда юридичного факультету. Юристам вдалося обійти іменитих суперників — фізиків і біологів і вийти на третє місце.

На закритті турніру були вручені грамоти учасникам за перемогу на своїй дошці: на I дошці — В. Ейнгорну (мехмат), на II — В. Шабанову (юрфак), на III — А. Кошевому (мехмат), які показали

найкращий результат (8 із 8) в першості, на IV дошці — Н. Оробею (юрфак); за кращий результат змагань серед жінок — Н. Петренко (хімфак).

Слід відзначити, що змагання пройшли на високому спортивному рівні, було зіграно багато цікавих партій, турнір користувався популярністю серед студентів і співробітників ОДУ. За результатами цього турніру буде укомплектована збірна команда університету, яка у квітні візьме участь у першості облради «Буревістник».

С. БЕРЧЕНКО,
тренер з шахів.

ВАБЛЯТЬ ШЛЯХИ-ДОРОГИ

Кожний похід — своєрідне свято для туристів. Ось і цей учбовий рік не став винятком. Понад 70 осіб готуються в туристські походи різної категорії складності. У походах пізнаєш чимало нового, цікавого, корисного і повертаєшся додому загартованим, з добрим настроєм, сповнений вражень.

Туристи багато розповідають про свої походи, про пригоди в них, про побачене. І у деяких складається неввірна уява про туристів: прогулюються і більш нічого не роблять. Це далеко не так. Адже найлегший похід — це 150 кілометрів пішки, це подолання природних перешкод й інколи холодних ночівлі. Це копійка робота в аудиторії по підготовці цього походу.

Для того, щоб ходити в турпоходи, треба бути добре фізично підготовленим. І туристи постійно тренуються. Кожного вівторка і щоп'ятниці тренування на свіжому повітрі в будь-яку погоду, кожної середи — лекції і розповіді про минулі маршрути й змагання, підготовка до нових походів. Не слід забувати, що туристи це й студенти, і навчання у них — на першому місці.

Іде зимова сесія, і ось від її результатів залежить участь у поході кожного туриста. А маршрути у цьому році накреслено чимало.

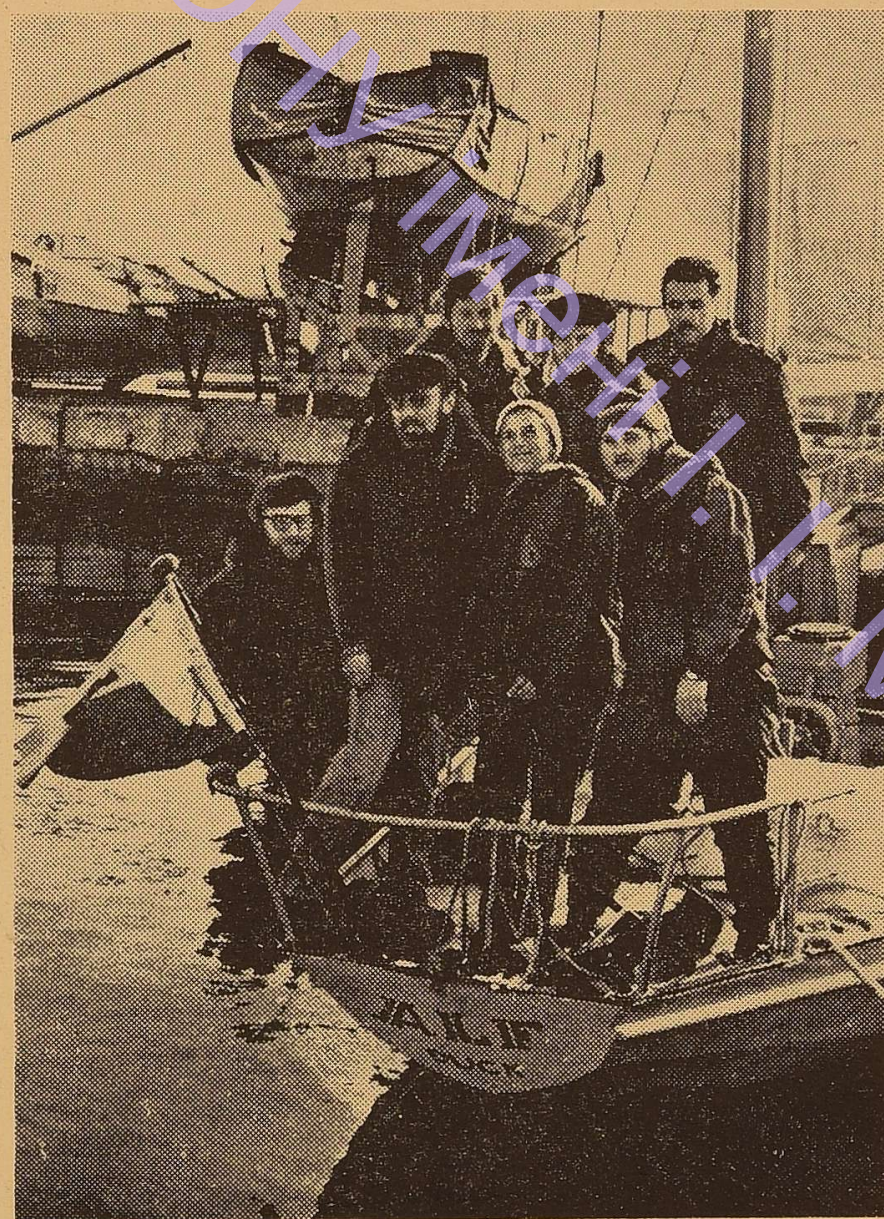
Три групи підуть в Карелію в похід першої категорії складності. Це новачки. Вони вперше відчу-

ють трудність походу, побачать красу природи зимової Карелії.

Більш досвідчені туристи підуть в походи II категорії складності (в Карелію) і III категорії — на Приполярний Урал. Дві групи по маршруту першої категорії відправляться в Карпати й Псковську область. Ми чекаємо від них добрих, цікавих звітів, які дозвлять деяким виконати розрядні нормативи. Адже туризм — це спорт і спорт нелегкий. Але для того, щоб виконати норматив майстра спорту по туризму, треба «зісти не один пуд солі» у походах.

Що ж, щасливої дороги нашим туристам, а поки треба скласти успішно сесію.

А. ЛИСТОПАД.



НАВКОЛО ЄВРОПИ

До причалів Одеського яхт-клубу восени пришвартувалася польська яхта «Альф». У складі її екіпажу два студенти. Спортсмени пройшли понад 5 тисяч миль навколо Європи.

У Одесі яхта стоятиме до весни. Потім — кілька плавань по Чорному морю.

Фото О. ЛЕВІТА.

ПОРАДИ ЛІКАРЯ ГРИП ТА ЙОГО ПРОФІЛАКТИКА

Грип — гостре інфекційне захворювання, що викликається вірусом. Це одна з масових інфекцій, яка наносить велику шкоду здоров'ю державі, бо грип щорічно позбавляє працездатності велику кількість людей. На жаль, є серед нас люди, які вважають грип легкою хворобою. А це іноді призводить до тяжких наслідків.

Джерелом захворювання є хвора людина, а способом розповсюдження — бризки слизу, що потрапляють в повітря, коли хворий говорить чи кашляє, а потім — до здорової людини. І так за короткі строки вражаються колективи людей. Особливо швидко грип розповсюджується там, де велике скучення населення. Характерним для грипу є гострий початок — сильний головний біль, біль в очах, в кінцівках, втрата смаку і температура.

Як запобігти захворюванню? Перше, неспецифічні заходи профілактики: уникнення переохолодження тіла, дотримання чистоти приміщення (провітрювання, вологе прибирання і протирання з застосуванням 0,2-процентного розчину хлорного вапна, однопроцентного розчину хлораміну), кип'ятіння чи промивання посуду розчином препаратів, що містять хлорне вапно, суворе дотримання особистої гігієни.

По-друге, створити несприятливі умови організму до захворювання. Цього можна досягти застосуванням протигрипозної сироватки, 0,25-процентної оксолинової мазі, інтерферона. Основним засобом попередження розповсюдження грипу є якнайраніша ізоляція хворого. Тому працівники гуртожитків мусять негайно класти до ізолятора хворих студентів, а викладачі — відпускати їх додому.

Треба пам'ятати, що боротьба з грипом — наша загальна справа.

І. ГЛУЩЕНКО,
лікар.